

prima instanță – M. Malanciuc
instanța de apel – T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

dosarul nr.2ra-1971/15

ÎNCHEIERE

16 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadi
Sveatoslav Moldovan
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva lui Burlacu Alexandru cu privire la încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 aprilie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni din 20 ianuarie 2015

c o n s t a t ă

La 11 iunie 2014 Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni (CIA „Asito” SA) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Burlacu Alexandru cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 13 septembrie 2012 Burlacu Alexandru conducând automobilul Citroen Berlingo, n/î CNP 769, a comis un accident rutier, deteriorând autovehiculul de model Chrysler PT Cruiser n/î CQA 223 condus de Butnaru Vitalie.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 6330 2409 0271 0309 din 13 septembrie 2012, Burlacu Alexandru a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier în conformitate cu art. 242 alin. (2) Cod contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 1000 lei.

Dat fiind faptul că Burlacu Alexandru deținea contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă, CIA „Asito” SA, prin ordonanța de plată nr.C092271 din 14 septembrie 2012 a achitat proprietarului autovehiculului

Chrysler PT Cruiser cu n/î CQA 223, despăgubire de asigurare în mărime de 5173,40 lei.

Totodată s-a stabilit că la momentul producerii accidentului rutier Burlacu Alexandru, nu era inclus în contractul de asigurare încheiat cu posesorul autovehiculului Citroen Berlingo, n/î CNP-769 „Igiena Grup” S.R.L.

Indică reclamantul că la 22 octombrie 2012 prin reclamația nr. 013/14-1510 i-a propus pârîtului să achite în mod benevol suma de 5173,40 lei, însă reclamația a fost lăsată fără răspuns.

Cere reclamantul încasarea de la Burlacu Alexandru în beneficiul CIA „Asito,, SA a sumei de 5173,40 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea judecătoriei Ungheni din 10 noiembrie 2014 a fost atras în calitate de intervenient SRL „Igiena Grup,,.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ungheni din 20 ianuarie 2015 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 aprilie 2015, a fost respins apelul declarat de CIA „Asito,, SA și menținută hotărîrea Judecătoriei Ungheni din 20 ianuarie 2015.

La 23 iunie 2015 CIA „Asito,, SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța urma să i-a în considerație faptul că modificările la Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 și anume introducerea la art. 8 a pct. 22 care indică că - Contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto între persoana juridică sau întreprinzătorul individual și asigurător se încheie fără indicarea persoanelor admise să utilizeze autovehiculul pentru care se încheie contractul (număr nelimitat de utilizatori), au intrat în vigoare la 20 iulie 2012, aproape peste un an după încheierea contractului privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule între C.I.A. ”Asito” S.A. și S.R.L. “Igiena Grup”.

Mai indică recurentul că în conformitate cu alin. 1 art. 6 Cod Civil al RM - Legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Totodată în conformitate cu art. 6 alin. (4) Cod Civil al RM - în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

Astfel, susține recurentul că, prin pct. 1 și 4 a Codului Civil al RM legiuitorul indică expres că legea civilă se aplică numai situațiilor juridice apărute după intrarea

ei în vigoare și că aceasta nu v-a putea modifica condițiile unui contract încheiat anterior sau condițiile răspunderii pentru o faptă săvârșită anterior intrării legii noi în vigoare.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de C.I.A. "Asito" S.A. nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de C.I.A. "Asito" S.A. asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de C.I.A. "Asito" S.A. ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat